

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın **Cumhurbaşkanı Yardımcısı Sayın Fuat Oktay** tarafından Anayasa'nın 98'inci ve İçtüzüğü'nün 96'ncı ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Filiz KERESTECİOĞLU

Ankara Milletvekili

Çalışma Ekonomisi bölümünden henüz yeni mezun olan 24 yaşındaki Emre Tombuloğlu, TMSF tarafından el konulan inşaatta “getir-götür işlerine” bakması için işe alınmış, ancak hiçbir uzmanlığı olmamasına karşın işe başladığı 5. günde asansör montajında görevlendirilmesi sonucu asansör boşluğuna düşerek yaralı olarak kaldırıldığı hastanede yaşamını kaybetmişti. Eğitimli genç işsizliğinin ve iş sağlığı iş güvenliği önlemlerindeki ihmallerin yol açtığı bu acı iş cinayeti, yargılama aşamasında Türkiye'nin bir başka kronik sorunu olan “cezasızlığın” kayyımların cezai sorumlulukları bağlamında gündeme gelmesine neden olmuştur.

Emre Tombuloğlu'nun ölümüne ilişkin açılan davanın soruşturma sürecinde alınan bilirkişi raporunda, asansör şirketinin sahibi Y.D. asli kusurlu, Lale Yapı Malzemeleri İnşaat Şirketi'ni temsil eden kayyım Süleyman Sarıyıldız ve ölen Emre Tombuloğlu tali kusurlu bulunmuştur. Ne var ki, 22 Ocak 2019'da Ankara Batı 9. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen davada yargıç Büşra Keskin, kayyım sanık Süleyman Sarıyıldız'ı kayyımlar için uygulanan “hukuki, idari, mali ve cezai sorumluluğu doğmayacağı”na ilişkin KHK maddesine dayanarak beraat ettirmiştir. Kararın gerekçesinde 691 sayılı KHK'nin 11. maddesiyle 15 Temmuz darbe girişimi sürecinde görev alan kayyımların görevlerinden dolayı “hukuki, idari, mali ve cezai” sorumluluğunun doğmayacağı belirtilerek Sarıyıldız'ın “yüklenen suç açısından kusurunun

ganh

bulunmaması nedeniyle” beraatına hükmedilmiştir. Oysa, kayyımların cezai sorumsuzluğu, ilgili kuruma atanma gerekçeleriyle ilgili faaliyetlerle sınırlı bulunmaktadır. Bunun dışındaki faaliyetler açısından ise diğer kurum yöneticileri gibi idari ve mali ve de cezai sorumlulukları söz konusu olmaktadır. Aksi bir yorum ise cumhurbaşkanına dahi verilmemiş bir yasalardan muafiyet / sorumsuzluk halinin kayyımlara tanınması anlamına gelecektir. Bu anlamda olmak üzere, gerek bireysel olarak kayyımlar ve gerekse de atandıkları kurumlar, tıpkı çalışma yaşamına ilişkin 4857 ve 6356 sayılı Yasalar gibi 6331 sayılı Yasa’dan kaynaklı sorumlulukları da yerine getirmekle yükümlü bulunmaktadır.

Asansör şirketinin sahibi Y.D.’ye ise taksirle ölüme neden olma suçundan 2 yıl 6 ay hapis cezası veren mahkeme, bu cezayı da 31 bin 850 TL adli para cezasına çevirerek bu paranın 20 eşit taksitle ödemesine hükmetmiştir. İş cinayetlerinde, yasal mevzuat uyarınca, cezalandırmaların da en azından bilinçli taksirden gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Nitekim, somut olayın da öngörülebilir olduğu açıktır ve anlaşıldığı üzere bir şey olmaz nasılsa denilerek üzerinde durulmamıştır. Fakat iş cinayetlerinde bilinçli taksire yönelik açık hükme rağmen (öngördüğü neticenin gerçekleşmemesi için yükümlülüğünü yerine getirmemek) pek çok cezalandırma taksir üzerinden yapılmakta ve netice olarak da çoğu defa hükmün açıklanmasının geri bırakılmakta (HAGB) ya da verilen ceza ertelenmekte veyahut da paraya çevrilip taksitlendirilmektedir. Öte yandan SGK, yeni üniversiteden mezun olmuş oğullarını gencecik yaşta kaybeden Emre’nin anne ve babasına henüz 5 günlük sigortalı çalıştığı gerekçesiyle maaş dahi bağlamamıştır.

Bu bağlamda;

1. Kayyımların cezai sorumsuzluğu, ilgili kuruma atanma gerekçeleriyle ilgili faaliyetlerle sınırlı bulunmasına rağmen, iş cinayeti davalarında cumhurbaşkanına dahi verilmemiş bir yasalardan muafiyet / sorumsuzluk hali kayyımlara mı tanınmaktadır? Kayyımların iş cinayetlerinden sorumlu tutulmamaları da “terörle mücadele”nin bir parçası mıdır?
2. Atanan kayyımlar, şirketin içini boşaltmaları, nitelikli dolandırıcılık yapmaları, hatta cinayet işlemleri halinde de cezai sorumluluktan muaf mı olacaklardır?
3. Bir işçinin hiçbir eğitim almadan, henüz işe başlamasının 5. gününde asansör montajında görevlendirilmesi sonucu yaşamını yitirmesinin öngörülebilir olduğu açıktır. Cezalandırmanın da en azından bilinçli taksirden yapılması gerekirken somut olayda görüldüğü gibi iş cinayeti savalarında yargıçlar neden taksirden cezalandırma

8/11/14

- yapmaktadır? Yargıçların ulusal ve uluslararası kanun ve mevzuatlara uyumu için eğitimlerinden sorumlu olan yürütme erki bu konuda bir incelemede bulunmuş mudur?
4. İş cinayetleri davalarında “bireysel işverenin ya da tüzel kişi işverenliğin yöneticilerinin (organlarının) sorumluluğunun devredilememesi” ile “iş cinayetlerinin HAGB ve taksitlendirme kapsamı dışına çıkarılması” için herhangi bir hukuki değişiklik üzerine çalışılmakta mıdır?